

ΡΟΜΙΚΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τών θρών μας μεταβολή, ενδιαφέρουσα είναι
Γράμματα και συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ, ἡ δασύτητα αὐτῶν πρὸς ἕκαστον
Συνδρομαί γὰρ κἀκεῖν—ὁ κτ' ὁ φράγκα εἰς τὰ μόνον
Ἐὰν τὰ ζένα ἴδικα μέρα—δὲ κτ' ὁ φράγκα καὶ τὸ χέρι.

Εἰκοστὴν καὶ τέταρτον ἀνεξαρτήτως χρόνον
τῆν κλανίην ἀκούομεν γῆν τῶν Παρθενώνων.

Ἔτος χιλία κ' ἐννιά κ' ἐντακκοσὸν,
νέα πλάσις σ' ἐν νύη πέτθου.

Ἄκτωβριου δεκάτη
ψιθουρέται κἀν.

Ἐννεήντα καὶ δύο καὶ χιλία
καὶ σπολιὸν τῶν ρηθῶν τὰ χεῖλα.

Σεῖς τὸ Βουλευτήριον ὡς πῖδος Κοιμητηρίου.

Φ.—Μὰ πὼς γελῶ, βρε Περικλή...
Π.—Τὸ πῖδος με χαρῶ...
καὶ τί σὲ κάνει νὰ γελῶς ἄρα ἡσυχία καὶ χαρῶ;

Φ.—Τὸ Παρλαμένο, Περικλή, με κάνει νὰ γελῶ,
νὰ ψιθουρίζω μόνος μου καὶ νὰ κἀγαλλῶ.
Πῶς ἄλλαξε πραγματικὰ καὶ τὸν Ροιμῶν ἢ πλάσις...
σ' τὸ Παρλαμένο πῆγαυε σὺν θέλῃ νὰ γελῶσις.

Τοῦτο μοῦ κάνει σήμερα καινοῦρον τὸ σπῶσι,
εὐλένη πατριωτῆ.
Τοῦτο με κάνει σήμερα
νὰ λέγω πρὸς φίλους καὶ γῆτρούς σου
ὅτι δὲν εἶναι χῆμα ἴσως
ἢ προκοπὴ τοῦ κράτους.

Σοῦ λέγω πὼς ἀδικόκα, θὰ κάνῃς τὸν σταυρὸ σου
δταν σ' αὐτὸ τὸ χῆλι
κπιτῆς σὺν Ἀποκοράτηδες νὰ ὑπερματινὸν ἐμπορὸς σου
τόσοι πατέρες ἄλλοι.

Πολλὰς φορὰς, βρε Περικλή, σὸν κόρφο σου θὰ φτύσις
σὺν ὄψῃ πὼς εἶχει γίνοι
τῶν λόγων τῶν ἄλλων.
πὺν τῶμαζε τοὺς λόγους τοῦ κ' Ἀνατολὴ καὶ Δύσις.

Ποῦ ρητορείας στάδια;
ποῦ κῶμοι καὶ θαλαί;
ποῦ νῦν ἢ πῶς ἐφορέσια
καὶ τόσα στυγμῆλαι;

Ποῦ σήμερον ἀλλοῦ μολοῦ καὶ ἀπαρῶν ἐνετάσις;
σοφρῆται τὸ κεφάλι σου στυγμῆλαι νὰ τῆ σπῶσις.
Ποῦ τὰ λογοκλιμῆματα καὶ τὸ ἐπαρῶν ἡσυχίας
με τόσας ἀπαντήσις;

Ἄνὰ τὸ Κοινοβούλιον καὶ νὰ τὸ Παρλαμένο,
ἀποῦ σὲ κάνει σήμερα νὰ σπῶσις; σπῶραμένο.
Ἰδία τὰ πάντα... μούτῃρ δὲν δὲν βλέπετε ἀλλαγμένα, πῶς
μόνο ποῦ στέκουν βουλευταὶ με χεῖλη σφραγιασμένα.

Ἄνὰ τὸ Κοινοβούλιον καὶ νὰ τὸ Βουλευτήριον...
νομίζεις πὼς ἐδῶλπισαν γι' αὐτὸ σπῶσις ἡσυχίας,
καὶ χῶσις κἀκεῖν κῶμα ἴσως
με φίμωτρον σ' τὸ σῶμα.

Ἄνὰ τὸ Κοινοβούλιον... δὲν εἶναι σ' ἐν σπῶσις τοῦ,
δὲν στέκεται σ' ἐν πῶσις τοῦ καὶ τῆσιν τῶμαρα...
ἄλλοτε μᾶς ἐνύστας με τὰ ἐσπῶντῆ τοῦ,
καὶ τώρα με τῆν σιωπῆ καὶ με τῆν βουβαράρα.

Ἄποισιν Βουλευτήριον,
ὅποισιν ἐργαστήριον
ἀληθινῆς κοινῆς.

Ψηφίζουν Στρατιωτικὰ,
ψηφίζουν Οἰκονομικὰ,
ψηφίζου δὲ τὸ δέλις;
Πῶστε τὰς ἀντιρροπίας σας...
πρὸς τί ποσοτῶν τῶμοι;
δὲν λέτε καμμῆ κῶσι σας;
δὲν λέτε καμμῆ ἀνῶρη;

Ἔτσι θὰ τὰ ψηφίστε
τὰ μετὰ τοῦ θανάσι;
ε.σι θὰ τὸν ἀφήσις;
ὄλα νὰ τὰ περῶσι;

Ἔτσι θὰ τὰ ψηφίσις
τὰ μετὰ τοῦ θανάσι;
ἔτσι θὰ τὸν ἀφήσις
ὄλα νὰ τὰ περῶσι.

Με την σιγήν τήν νεκρήν ἡ Βουλὴ νεκροῦται...
τίς ἀγορεύει βουλεύεται;... κανένας δὲν σπρώχνεται.
Κοιμάται κάθε πάλαιος, κοιμάται κάθε σπρωγγά...
βρὲ δὲν μιλᾷτε;... τίποτα... βρὲ δὲν μιλᾷτε;... μούγγα.

Δὲν λέτε κάτι, βρὲ παιδιὰ;
οἶς τὸ παρακαλοῦμε...
ὄχι... κανένας; τοιμουδιά...
ὄχι... δὲν θὰ μιλῶμε.

Ἄμείν, παιδιὰ, μιλᾷστε,
τὸν γλωσσὸδέτη λύστε,
ἔνα καὶ μόνον λόγον σας ζητοῦμε ὡς θυσίαν,
μὴν εἰσθε τόσοσ ἀνδρείς,
καὶ τώρα πάλιν εὐφραδεῖς
σάσσε τὸν κυρίαρχον ἀπὸ τὴν ἀρσασίαν.

Τὶ σφοδρέλια ἐμφανική
νὰ βλέπησ; Παρλαμέντα
χωρὶς καμμιὰ ῥητορική,
χωρὶς καμμιὰ κουβέντα.

Ἔτσι θὰ γίνουσι προκοπαῖς
μὲ τῆς Βουλῆς τῆς σωπαῖς;
Ἔτσι θὰ ζωντανέψουσι τὸ θνησιμαῖον πτώμα
μὲ σφραγισμένο στόμα;

Ἔτσι μὲ πέτοια συμφορὰ,
μὲ τέτοιο Παρλαμέντο
ἔμπορεῖ καὶ δευτέρη φορὰ
νὰ γίνῃ φαλιμέντο;

Ἔτσι λοιπὸν θὰ δράσωμε,
ἔτσι θὰ τὴν περᾶσωμε
μὲ τέτοια βουβαμάρα,
μὲ τέτοια σιχαμάρα;

Σὰν τί τὸ θέλει καὶ ἡ Βουλὴ
τὸ δόλοιο τὸ κουδοῦνι,
δταν κανένας δὲν μιλᾷ
καὶ δὲν φροῦδ βουδοῦνι;

Σὰν τί τὸ θέλει καὶ ἡ Βουλὴ τὸ λογοκόπον βήμα
δταν κανένας δὲν βγάξη γῆρ, μὰ καίτεις παντομίμα,
καὶ ὅλα τὰ παραδέχεται καὶ σ' ὅλα λέει ναί,
καὶ κάθε μέτρο κρίνεται μόνο σ' τὸν καφενέ;

Σὰν τί χρειάζεται, παιδιὰ, τοῦ Θεοτόκ' ἡ στάνη
καὶ ἡ μεζονες; καὶ ἑλπίσσοτες ὅσταν μία φθάνῃ,
μὰ φαίνεται καὶ ἑκείνη
χατηρικῶς πῶς κυβερνεῖ,
καὶ ὁ Γιάννης μόνος του κερνεῖ,
καὶ ὁ Γιάννης μόνος πίνει;

Βρὲ δὲν μιλᾷτε;... τίποτα... βρὲ δὲν μιλᾷτε; μόνο...
τρόμος κολὲς γὰρ τὰ σποθὰ μήκος καὶ κάνουν μιλῶσο
σ' αὐτὸ τὸ Καπιτώλιο, ποῦ χράντα τὸ φυλάτουμε,
καὶ τότε βάλτου ῥήγανη καὶ γίψου καὶ ἀποφάγαμε.

Τὸ δὲος ἀποβάλετε τῆς ἀρεπῆς δεύλας,
σ' τὰ χέλια μας τὰ τωρινὰ
τῆς βουβαμάρας τὰ δεινὰ
μοῦ φαίνονται δεινότερα παρὰ τῆς στομυλιάς.

Ἄ, τι καὶ ἂν πῆτε τίποτα... τὰ λόγια σας χαμένα...
οἶσιν πατριώται Βουλευταὶ
δὲν θ' ἀντιδράσωμεν ποτε
μὲ λόγον μας κανένα.

Ἄν δὲ τὸ Καπιτώλιο πολλὰς τὸ κλεινὸν
ἔσωθῃ μὲ διάτορα ἐφανητὰ χηρῶν,
ἀλλ' ὅμως τώρα θὰ σωθῇ μὲ τὴν σιγήν καὶ μόνον
στοματίων καλλιφάνων.

Ἄ, τι καὶ ἂν πῆτε τίποτα... τὸν λόγο δὲν ζητοῦμε,
καὶ τὸ Κουβέργο βρῆματὰ;
δὲν μοῦ μιλᾷτε; τρέματὰ...
μιλᾷτε; παραιτοῦμαι.

Π. —

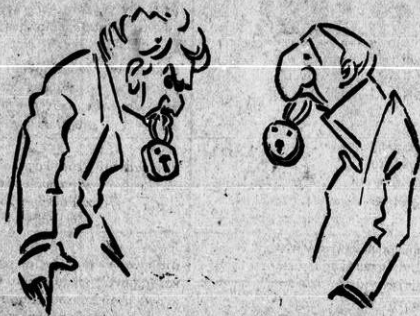
Ἄποια Βουλὴ,
τρελλὴ Φασουλή.
Μὰ λέξτε οἶσιν βγάλη-
φωναῖον, σκασιμῶς,
καὶ λέει χρησιμὸς
Πυθίας μεγάλης;

Κανένας τὸν λόγον οἶσιν κρινὲν δὲν ζητεῖ
καὶ ῥήτορος δάφτην μηκέτι κρατεῖ.
Μὰ θεότης στομυλιῆ
κλείνει τώρα τὰ χέλια
τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων...
ὕδωρ ἔσβετο λάλοιο.

Καὶ πάσα πηγή
ῥητόρων λαλοῦσα
ἐν τῷσιν σιγῇ
ἔσπερσεο κλαίονσα

Κὶ ἀποῦνται θρηνοῖ,
καὶ λένε καὶ ἔκείνοι,
καὶ λένε καὶ τοῦτοι:
βρωμίαι μαρουτι.

Μὰ δὲν μοῦ λές βρὲ Φασουλή,
πότε σ' ἀφῆσε μὲ Βουλή;
Ἄσταν πολλὰ παραλαλή
καθ' ὕψηλον καθήκον,
ἢ τότε ποῦναι σιγῇ
οἶσιν Μούττα τῶν Πορτῆκων;

Φ.— Σ' ἐμέν' ἀρέσει, Περικλῆ, νὰ γλωσσόκοπανῶ
 κ' ὄλο νὰ τραμπουξῶ,
 κ' ἂν μὲ τὴν Ἐκπαιδείαν τῆς κόψωμε τὴν φόρα,
 μὰ πρέπει κ' ἄλλη νὰ γενῆ γὰ νὰ μιλῶση τάρα.

Εἶναι μεγάλος σπαραγμὸς νὰ μὴ λαλοῦν στομῆλοι
 καὶ θλιβεροὶ νὰ βάζουνε τὸ δάκτυλο σ' τὰ χεῖλη,
 καὶ θάναυ συμφερώτερο σ' αὐτὴ τὴν πολιτεία
 νὰ κόψουνε τὴν γλῶσσα των παρὰ τὴν εὐγνωστία.

" Ἄν εἶναι τέτοιαις ἡ Βουλαις' σ' τὸ μέλλον σὰν καὶ τούτη,
 τότε κ' ἐγὼ, φαρούτη,
 θὰ πάρω τὴν φαμήλια μου καὶ σίγουρα θὰ φύγω...
 τί θιάβολο νὰ κάνομε γὰ νὰ μιλῶση ἄγο;

Π.— Σ' ἐμέν' ἀρέσει μὰ Βουλῆ
 δταν καθόλου δὲν μιλῆ,
 καὶ σ' τῆς Ἐκπαιδεύσεως νὰ πίνης τὴν ὑγεία
 δὲν κόψῃ τάρα, Φασουλῆ, καὶ τὴν πολυλογία.

Φ.— Δὲν ξέρεις τί σοὶ γίνεται, δὲν ξέρεις τί ζητεῖς,
 κ' ὅσο κ' ἂν εἶσαι, κούτσουρο, τῆς γλώσσης ἀγκρατῆς,
 δὲν τούτοις ὁμοῦ οἱ θεμοὶ, τοῦ λόγου τοῦ δικαίωμα,
 ὁ χάρις τοῦ Συντάγματος...

Π.— Τί λές, μορὲ ξεθέωμα;

Φ.— Εἶπα κ' ἐγὼ νὰ κόψουνε τὴν ἴμα τὴν μεγάλη,
 ἀλλ' ὄχι κ' ἔτσι πάλι.

Π.— Ἐγὼ δὲν θέλω νὰ μιλῶν...

Φ.— Πλὴν μάθε πῶς τὴν ἴμα
 τὴν θέλει καὶ τὸ Σύνταγμα, τὴν θέλει καὶ τὸ κλίμα.
 Μέσα σὲ τέτοιους οὐρανοὺς μ' ἔμπορεῖς βουβὸς νὰ δροσῆς;
 μ' ἔμπορεῖς κ' αὐτῆς τῆς φύσεως νὰ σταματοῦν οἱ νόμοι,
 μ' ἔμπορεῖς ἐσὺ, βρῆ Περικλῆ, μὰ μέρα νὰ περῶσης
 χωρὶς νὰ πῆς μὰ κρίσι σου, χωρὶς νὰ πῆς μὰ γνώμη;

Π.— Σὰν τὸ θέλω θὰ μ' ἔμπορῶ.

Φ.— Τὸν κακὸ σου τὸν καιρὸ,
 ποὺ μ' ἔμπορεῖς μοι γὰ νὰ λήσῃς μὲς σ' τῶν λόγων τὴν πατριδῶ
 δίχως νὰ σοῦ στρέψῃ βίδια.

Βεβαίως κόσμον ἡ σιγῆ, βρῆ Περικλέτο, φέρει,
 μὰ μὴ νερόβραστη Βουλῆ,
 ποὺ παρὰ φύσιν δὲν μιλᾷ,
 γανόνει τὸ μῆλο κ' ἔμοῦ καὶ κάθε χασομῆρη.

Π.— Καὶ νῦν τὴν ἀφανὸν Βουλὴν ἀφάνως προσκυνήσωμεν
 καὶ τὸν κυρίαρχον λαὸν μ' ἐκαίτην ἄς δηνήσωμεν,
 δεκοῦ διαμαρτυρεῖται διὰ πολλῶν ρητόρων
 κατὰ τῶν νέων φόρων.

Φ. — Θαρρούν πως μ' ένα ψήφισμα Ξεμπόρεψαν σωτήρια,
πως έκαναν το χρέος των με το Συλλαλητήριο,
θαρρούν, βρέ Περωλέτο μου, πως τούτο μόνο φθάνει
για νάβρουν περιστάματα
και να γενούν στρατεύματα
και στόλοι μάνι μάνι.

Και τώρ' άρχίζουν κοπετούς
η' άνάβρουν και κορόνουν...
θέλουν και στόλους και στρατούς,
μά δίχως να πληρώνουν.

Ζητούνε δίχως πληρωμή
το Κενταύο γεμάτο,
θέλουν άκέρη το φρομ
και το σκυλι χορτάτο.

Μ' ένα Συλλαλητήριο θαρρούν πως στήν Ελλάδα
νίκης θά βάλουν στρατί,
και δέν άκουνε μερικούς, που λέν για την άγλαδα
πως έχει πίσω την άστρί.

Κι' έπίγησαν παράτονα να' πούν' στόν χουσομάλλι
αυτοί που κάνουνε κατά,
η' ό Ράλης είπς δυνατά:
Πολύγωνο, Πολύγωνο, η' έδώθε πάνε η' άλλοι.

Και τώρ' έρώτησαν κολλοί:
τί τάχα τούτο να' δηλοί,
που λέει το χρεού μαλλι;

Κι' έγω, που τών κατάλαβα τόν λόγο τι σημαίνει,
ερώτησα, στην γλώσσά των χουσομάλλι,
Καλό να πάω η' περοσι της νίκης άστρί,
καλό να τρέχη η' ό λαός εις άστρί, που
καλό να την άνοήθησι, καθένας να πωρήνη,
άλλα καλά πλάττειται σε όλα να πληρώνη.

Κ. — Και σην δέν έπι βρέ ξείνα
και ερωτηθεί πως πεινή,

Φ. — Τότε να βγάζη μά φωνή
'Ηλι λαμά σβαχθάνι,

και μη κλωστή στής δέρας του της κλωσικας να δώση
και να προσμένη στήρας πτε δα τα κοροδωρή.

Μεγάλη φρονική πολοφονία του φερορο στην Ισπανία.

Π. — Ξέρεις πως έτοιμάσαν τόν Ισπανό Φερόρο,
μεγάλο δσοαλιστή...
Ναι, Περωλή το έξω.

Π. — Ξέρεις πως γίνεται γι' αυτόν εις την Εβρώπη σόλος
και χαλαρός μέγας...

Ξέρεις, έδωλο κεφαλή
δα η' άπ' έδώ, που θάλλει

άληθής έλευθερία,
για το σφάγιον, έσπάλη
φρίκης διαμαρτυρία.

Φ. — Για τούτον τόν Φερόρο βαρύν άκούω κρότον
'στήν γήν των ταυρομάγων, στήν γήν των Δόν Κιχότων,
'στήν γήν της Δόνα-Σόλιας και μέσα σ'σας Αδλάς,
που γίνεσαι καθένας λαπότης Ρουό-Βλάς.

'Επει και τώρ' άκούη, τούτοι της Γερσίας
δεσποτών Ξεστσεως,
έκαθ' όλοφονίας άκούει στυγεράς
μεγάλης φομιάσεως.

'Επει και τού Φερόρο σφαιλόν το λαθρον στόμα,
και πηταί κάτω πτώμα,
και σφάγιον έκείνων
των μαύων Καπουκάνων.

Διαβαίνουσε κακάδες με το σταυρό σ'το χέρι
και χαίροντες κυτάσαν το θήμα των ν' άσπαρη,
η' έγω σ'τού Σάιντος Πάναχ ηρθόνας την γαιότορα
τραυρά για την Μαδρίτη και την Έσπραμαδοίρα,
και σ'τόνω διαφόρους
τυρανόνους αμμοβόρους,
και μαύρους άντικρίστους,
που θάβρουν τούς άρίστους.

Μέσα σ' αυτόν τόν άθλιο η' έλασινό πλανήτη,
που βλέπειε εξαφνά τραυόν τόν πρώτο ψωμοζήτη,
θα λάμπουν πάντα τυράννοι των δουλών των Ξητιάνων
η' όι δουλοί θα φιλοδοξούν την λάμπη των τυράννων.

Και μόνον άνδρες μερικοί θα πέφτουν κάτω σφάγια

και σύβρε Περωλέτο μου, βασίλει πως έχει κροίκο,
μα δέν σου πρέπει άπάντος όσο η' άν είναι σπασί,
όμως η' έγω, στην πίστη μου καλά καλέ δέν έβου
γιατί τόν τουφουκίαν τον Ισπανό Φερόρο.

Π. — Μεγάλη άδεια Φασομιά κατέβη και ό άμνα
να δέρνω σοσιαλιστής Ξυλούς σην και σένα.

Και κρομπίσος κοκκιλάς,
έλλουσε λόγους άγέλλιες.

Ό Πουρός ό Μάγος της και λέβητης Πειρωάτης,
και πηταί κάτω σ'το χέρι
κατ' αυτός ήρραβονίστη μετά της Άγγελικής
Πακαγεωργωκοπούλου, (όνομα η' αυτό για όμαλ)
μιάς κέρης πολυφρένου και μη έλα δελαιτικής,
η' ό Ρωμής θεομής ερχήθη καθεμιά καρε και χάρμα.

Παιδεύσθη-Στρατεύσθη, σ'σηματικών βιβλίων
του φλογερού Καθηγητού Δέλτα Γεωργυζή,
μακράν μελέτην και σπουδήν κολλούσαν ε'ξελάν,
και διαπνεύοντες όλημα σ'σάντων εν Ελλάδα

'Επί της καταπόσεως του Κρότους της έκείνου
έγραψε σ'σας, συντάξ' ό Κώστας Ολκοδμου.